

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж2 По1 78/22
5.5.2022. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење за организовани криминал, у већу састављеном од судија: Растка Поповића, председника већа, др Миодрага Мајића и Оливере Анђелковић, чланова већа, са вишим саветником Јеленом Савић, записничарем, у кривичном предмету против **окривљеног АА и др.**, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 2 КЗ и др., одлучујући о жалбама бранилаца окривљеног АА, адвоката Миљана Филиповића и адвоката Дејана Бојића, изјављеним против решења Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К-По1 бр. 53/22 – Кв-По1 бр. 202/22 од 08.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 05.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УВАЖАВАЊЕМ жалби бранилаца окривљеног АА, адвоката Миљана Филиповића и адвоката Дејана Бојића, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** решење Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 бр. 53/22 – Кв-По1 бр. 202/22 од 08.04.2022. године, тако што Апелациони суд у Београду

Окривљеном АА, са ЈМБГ ..., рођен .... године у ..., од мајке ..., девојачко ..., са пребивалиштем у ..., село ... и непријављеним боравиштем у ..., ул. ... број ..., неосуђиван,

притвор који му је одређен решењем Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал КПП-По1 бр. 36/21 од 14.10.2021. године, а који му се рачуна од 13.10.2021. године, када је лишен слободе,

на основу одредбе члана 189 став 1 ЗКП и члана 209 став 1 у вези са чланом 208 и чланом 190 став 1 у вези са чланом 188 тачка 6 ЗКП

ЗАМЕЊУЈЕ МЕРОМ ЗАБРАНЕ НАПУШТАЊА СТАНА

те се окривљеном АА **забрањује** да без одобрења суда напусти стан у коме борави, у ..., улица ... број ...

и на основу одредбе члана 190 ЗКП, у вези са чланом 188 тачка 6 ЗКП, **НАЛАЖЕ СЕ** да се према окривљеном АА коме је одређена мера забране напуштања стана **примени електронски надзор** ради контролисања поштовања ограничења, при чему ће се уређај за лоцирање – одашиљач ставити на зглоб руке или ноге окривљеног, односно на други начин причврстити од стране стручног лица, које ће притом окривљеном дати детаљно упутство о начину рада уређаја.

Окривљени може без одобрења суда напустити стан у коме борави, само ако је то неопходно ради хитне медицинске интервенције у односу на њега или лица са којима живи у стану, односно ради избегавања или спречавања озбиљне опасности по живот или здравље људи или имовину већег обима. Окривљени је дужан да о напуштању стана, разлогу и месту на коме се тренутно налази без одлагања обавести повереника из органа управе надлежног за извршење кривичних санкција.

Стручно лице рукује уређајем којим се даљински прати кретање окривљеног и његов положај у простору – пријемником, а електронски надзор обавља орган државне управе надлежан за извршење кривичних санкција.

Упозорава се окривљени да се против њега може одредити притвор, ако прекрши изречену забрану.

Мера забране напуштања стана може трајати док за тим постоји потреба а најдуже до правноснажности пресуде, односно до упућивања окривљеног на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе, с тим што је суд дужан да свака три месеца испита да ли је даље трајање мере оправдано.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К-По1 бр. 53/22 – Кв-По1 бр. 202/22 од 08.04.2022. године према окривљеном АА, са ближим подацима као у изреци решења, који се налази у притвору по решењу Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал КПП-По1 бр. 36/21 од 14.10.2021. године, а који му се рачуна од 13.10.2021. године, када је лишен слободе, продужен је притвор који му по том решењу може трајати најдуже 30 дана, по законском основу из члана 211 став 1 тачка 1 и 3 ЗКП.

Против наведеног решења, жалбе су изјавили:

- бранилац окривљеног АА, адвокат Миљан Филиповић, из свих законских разлога са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијано решење и према окривљеном одреди неку од блажих мера.

- бранилац окривљеног АА, адвокат Дејан Бојић због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, битне повреде одредаба кривичног поступка и повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијано решење и укине притвор према окривљеном или му одреди меру кућног притвора.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, одржао је седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаним решењем, које је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања, који су истакнути у изјављеним жалбама, у смислу одредбе члана 467 став 1 ЗКП, па имајући у виду жалбене наводе и предлоге нашао:

- жалбе су основане.

Приликом одлучивања о мери притвора према окривљеном АА, првостепени суд за свој закључак да и даље постоје законски разлози за задржавање окривљеног у притвору прописани одредбом члана 211 став 1 тачка 1 ЗКП наводи да из списка предмета произилази основана сумња да је окривљени извршио кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 2 КЗ и продужено кривично дело преваре у саизвршилаштву из члана 208 став 4 у вези става 1 КЗ у вези са чланом 33 и 61 КЗ у време, на месту и на начин ближе описан у диспозитиву оптужнице, те код чињенице да је организована криминална група деловала у међународним размерама, односно да су њени припадници инкриминисане радње предузимали на територији Републике Србије и Републике Румуније у периоду дужем од 5 година, да окривљени има пријављено пребивалиште у ..., село ..., а непријављено борави у ..., улица ... број ..., да се ради о лицу без имовине и редовних извора прихода који се издржава од повремених рада, те постојање основане сумње да је организована криминална група стекла финансијску корист у износу од 254.570,00 евра, који до сада у знатном делу није пронађена, а коју би окривљени могао искористити у циљу скривања и бекства, те пружити помоћ и осталим припадницима групе, који су тренутно недоступни државним органима, то по налажењу првостепеног суда, све напред наведене околности указују да се притвор по овом законском основу показује као нужна и неопходна мера обезбеђења присуства окривљеног. Такође, првостепени суд налази да на страни окривљеног стоје и законски разлози за притвор прописани одредбом члана 211 став 1 тачка 3 ЗКП, будући да из списка предмета произилази постојање основане сумње да је окривљени извршио кривична дела која му се оптужним актом стављају на терет, у време, на месту и на начин ближе описан у диспозитиву оптужног акта, па имајући у виду начин извршења, бројност и континуитет предузиманих инкриминисаних радњи, да су код окривљеног и припадника организоване криминалне групе приликом претреса пронађени спискови оштећених и потенцијално оштећених, заједно са документима и фотографијама више лица, као и постојање основане сумње да је организована криминална група деловала у међународним размерама и да је предузимајући инкриминисане радње стекла финансијску корист у износу, који до сада, у знатном делу није пронађен, односно да су њени припадници инкриминисане радње предузимали на територији Републике Србије и Републике Румуније у периоду дужем од 5 година, а што указује да деловање организоване криминалне групе и окривљеног није било усмерено само на једну радњу нити временски ограничено, при чему су даље активности ове организоване криминалне групе спречене искључиво акцијом полиције што указује на висок степен упорности у предузимању инкриминисаних радњи, при чему је окривљени лице без имовине и без редовних извора прихода који се издржава од повремених рада, то по налажењу првостепеног суда, све изнете околности, у међусобној вези представљају особите околности које указују на опасност да ће окривљени у кратком временском

периоду поновити кривично дело, због чега се притвор, по налажењу првостепеног суда, и по овом законском основу показује као нужна и неопходна мера.

Међутим, испитујући правилност првостепеног решења, по налажењу Апелационог суда у Београду, Посебно одељења, основано се жалбама бранилаца окривљеног АА, адвоката Миљана Филиповића и адвоката Дејана Бојића, указује да се сврха коју остварује мера притвора може постићи и блажом мером.

По налажењу Апелационог суда у Београду, Посебно одељења за организовани криминал основано се у изјављеним жалбама бранилаца окривљеног указује да разлози које је првостепени суд дао у погледу продужења мере притвора према окривљеном нису довољни и оправдани за даље задржавање окривљеног у притвору као нужној и неопходној мери у циљу несметаног вођења кривичног поступка.

Наиме, одредбом члана 189 ЗКП прописани су општи услови за одређивање мере за обезбеђење присуства окривљеног за несметано вођење кривичног поступка, те је у ставу 1 прописано да ће приликом одређивања тих мера орган поступка водити рачуна да се не примењује тежа мера ако се иста сврха може постићи и блажом мером.

Имајући у виду напред цитирану законску одредбу, чињеницу да се окривљени налази у притвору скоро 7 месеци, фазу у којој се предметни кривични поступак налази, чињеницу да се ради о неосуђиваном лицу, затим да окривљени има и пријављено пребивалиште и боравиште на територији Републике Србије у Кучеву, на адресама које су познате суду, то по налажењу овог суда, чињенице које су биле предмет оцене и основ за одређивање притвора према окривљеном, а након тога и за продужење притвора су протеком времена изгубиле на значају и тежини и исте не могу бити основ за даљу примену најтеже мере обезбеђења присуства окривљеног – продужење притвора.

Из наведених разлога, по налажењу овог суда, продужење притвора више није нужна и једина могућа мера за отклањање опасности да ће окривљени уколико би био пуштен на слободу побећи и тиме постати недоступан суду, односно у кратком временском периоду поновити кривично дело, већ је по мишљењу овог суда, наведена опасност таквог интензитета да се може спречити изрицањем мере забране напуштања стана уз електронски надзор.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је приликом одлучивања имао у виду да је притвор прописан као мера за обезбеђење присуства окривљеног и за несметано вођење кривичног поступка, те да се исти може одредити само ако се сврха не може остварити другом мером, као и да ће притвор укинути чим престану разлози на основу којих је био одређен, а да је према одредби члана 210 став 2 ЗКП, дужност свих органа који учествују у кривичном поступку да трајање притвора сведу на најкраће неопходно време, што је управо у конкретном случају и цењено у вези са напред наведеном чињеницом да се окривљени налази у притвору од 13.10.2021. године.

Чланом 208 ЗКП прописано је да у случају када постоје околности које указују да би окривљени могао побећи или околности предвиђене у члану 211 став 1 тачка 1, 3

и 4 ЗКП, суд може забранити окривљеном да без одобрења напусти стан у коме борави и одредити услове под којима ће боравити у стану, као што је забрана окривљеном да користи телефон или интернет или да прима друга лица у стан.

С обзиром на горе наведено, имајући у виду да се окривљени налази у притвору по законском основу из члана 211 став 1 тачка 1 и 3 ЗКП то је Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал нашао да има места примени блаже мере из члана 208 ЗКП – мере забране напуштања стана уз електронски надзор, па је из тих разлога уважио жалбене предлоге бранилаца окривљених и меру притвора заменио мером забране напуштања стана у коме окривљени борави, у ..., улица ... број ..., налазећи да је у конкретном случају ова мера довољна за несметано вођење предметног кривичног поступка.

На основу одредбе члана 209 став 3 ЗКП окривљени је упозорен да се против њега може одредити притвор ако прекрши изречену забрану, с тим што може без одобрења да напусти стан у коме борави, ако је то неопходно ради хитне медицинске интервенције у односу на њега или лица са којима живи стану, односно ради избегавања или спречавања озбиљне опасности по живот или здравље људи или имовину већег обима с тим што је дужан да о напуштања стана, разлогу или месту на коме се налази без одлагања обавести повереника из органа управе надлежног за извршење кривичних санкција.

На основу члана 209 став 4 ЗКП Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је одредио да ће се према окривљеном мера забране напуштања стана примењивати док за то постоји потреба, најдуже до правноснажности пресуде односно до његовог упућивања на издржавање кривичне санкције која се састоји у лишењу слободе с тим што је суд дужан да свака три месеца испита да ли је даље трајање мере оправдано.

Из свих напред наведених разлога, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је на основу одредбе члана 467 став 4 ЗКП, донео одлуку као у изреци решења.

**Записничар-саветник,
Јелена Савић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Растко Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић